

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Lidije Vukičević, predsjednice vijeća, mr.sc. Inge Vezmar Barlek i Marine Kosović Marković, članica vijeća, te sudske savjetnice Ive Lujak, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja H. Š. iz Z., kojeg zastupa opunomoćenica S. D., odvjetnica u Z., protiv tuženog Povjerenika za informiranje, Z., uz sudjelovanje zainteresirane osobe Hrvatske banke za obnovu i razvitak, Z., radi prava na pristup informacijama, na sjednici održanoj 2. listopada 2019.

p r e s u d i o j e

- I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništenje rješenja Povjerenika za informiranje, KLASA: UP/II-008-07/19-01/96, URBROJ: 401-01/05-19-9 od 8. srpnja 2019.
- II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadom troškova spora.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika poništeno je rješenje Hrvatske banke za obnovu i razvitak broj: 1/2019 od 16. siječnja 2019. i predmet vraćen prvostupanjskom tijelu na ponovni postupak.

Tužitelj predlaže ovom Sudu poništiti točku 2. izreke osporenog rješenja kojom je predmet vraćen na ponovni postupak i naložiti tuženiku da meritorno riješi zahtjev za pristup informaciji broj 19-098/18-032/10 od 10. siječnja 2019., kojim zahtjevom je zatražen iznos i podatak o tzv. konačnom korisniku kredita odnosno primatelja leasinga, zajmoprimca i sl., kojeg je kreditiralo-isplatilo tijelo javne vlasti Hrvatska banka za obnovu i razvitak za razdoblje od 1. do 30. studenog 2018. Navodi presudu ovog Suda, poslovni broj: UsII-163/19 od 5. lipnja 2019. i u toj presudi izraženo pravno shvaćanje te se poziva na odredbu članka 25. stavka 3. Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“ 25/13. i 85/15. – dalje u tekstu: ZPPI) prema kojem su tijela javne vlasti dužna Povjereniku u postupku povodom žalbe protiv rješenja o ograničenju informacija omogućiti uvid u informacije koje su predmet postupka. Povjerenik je stoga prema mišljenju tužitelja, trebao rješenjem naložiti tijelu javne vlasti da korisniku omogući pristup traženoj informaciji, odnosno odluči o zahtjevu korisnika te odredi primjereni rok u kojem je to dužno učiniti. Poziva se i na odredbu članka 16. stavak 3. ZPPI-a prema kojem su informacije o raspolaganju javnim sredstvima dostupne javnosti i bez provođenja postupka testa razmjernosti i javnog interesa osim ako informacija predstavlja klasificirani podatak.

Tužitelj smatra da tuženik mora meritorno odlučiti o zahtjevu za pristup informacijama, a ne vraćati prvostupanjskom tijelu javne vlasti predmet, koje tijelo vrlo često

odbija informaciju zbog nekog drugog razloga. Smatra da se Povjerenik pogrešno pozvao na članak 117. stavak 2. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ broj 47/09.), jer je članak 25. stavak 7. ZPPI-a lex specialis kojim člankom su derogirane pojedine odredbe Zakona o općem upravnom postupku. U protivnom se narušava načelo pravodobnosti ostvarivanja prava na pristup informacijama iz članka 7. ZPPI-a.

Tužitelj traži trošak sastava tužbe prema Tarifnom broju 23. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“, broj 142/12., 103/14., 118/14. i 107/15.) u iznosu od 2.500,00 kn, a na kraju tužbe ponovno traži od ovoga Suda da naloži tuženiku platiti trošak tužitelju u iznosu 6.250,00 kn, bez pojašnjenja o kojim troškovima se radi.

Tuženik se u odgovoru na tužbu također poziva na odredbe članka 25. stavka 7. i članka 25. stavka 4. ZPPI-a te navodi da je u žalbenom postupku utvrdio kako se tužiteljevim zahtjevom traže informacije koje se odnose na raspolaganje javnim sredstvima, a koje moraju biti dostupne svakome, što nadilazi eventualno opterećenje redovnog rada tijela javne vlasti pa da, stoga, nije došlo do zlouporabe prava na pristup informacijama. Tvrdi da je u skladu s odredbom članka 117. stavka 2. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ 47/09. – dalje u tekstu: ZUP) bilo potrebno vratiti prvostupanjskom tijelu na ponovni postupak. Ostaje kod osporavanog rješenja iz razloga navedenih u obrazloženju samog rješenja i iz razloga navedenih u odgovoru na tužbu te predlaže odbiti tužbeni zahtjev.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Prema ocjeni ovog Suda, tuženik nije povrijedio zakon tužitelju na štetu kada je, nakon što je poništio rješenje Hrvatske banke za obnovu i razvitak, predmet vratio prvostupanjskom tijelu na ponovni postupak.

Naime, prema odredbi članka 25. stavka 7. ZPPI-a, kad utvrdi da je žalba osnovana, Povjerenik će rješenjem naložiti tijelu javne vlasti da korisniku omogući pristup traženoj informaciji, odnosno da odluči o zahtjevu korisnika te odrediti primjeren rok u kojem je dužno to učiniti.

Tuženik pravilno u odgovoru na tužbu tvrdi da odredba članka 117. stavka 2. ZUP-a, koja propisuje mogućnost dostavljanja predmeta prvostupanjskom tijelu na ponovno rješavanje, nije u suprotnosti s navedenom odredbom članka 25. stavka 7. ZPPI-a, koji kao specijalni zakon uređuje pravo na pristup informacijama.

Kako je prema ocjeni ovog suda tuženikovo rješenje zakonito, na temelju odredbe članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“ 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.), tužbeni zahtjev je odbijen kao neosnovan.

Tužitelj nije uspio u sporu pa je zahtjev za naknadom troškova odbijen primjenom članka 79. stavka 4. Zakona o upravnim sporovima.

U Zagrebu 2. listopada 2019.

Predsjednica vijeća
Lidija Vukičević, v.r.